

تاریخچه جنگ مشروع و نامشروع یا جنگ عادلانه و غیر عادلانه

نویسنده(گان): زهرا ارومیه چی و مارال کیوان

چکیده:

توسل به زور و ممنوعیت آن دو اصل مهم در حقوق بین الملل هستند که مباحث زیادی پیرامون دو مفهوم مطرح شده است. تحلیل پیشینه توسل به زور نشان داده است توسل زور توسط هر کشوری بر علیه کشور دیگر از منظر اسناد بین المللی از جمله منشور سازمان ملل محکوم است. هیچ کشوری مجاز به استفاده از زور در روابط بین المللی نیست. تنها یک کشور زمانی میتواند از زور استفاده نماید که مورد تجاوز واقع شده باشد و در مقام دفاع از خود متوسل به زور شود. مداخله بشر دوستانه و توسل به زور تنها در صورتی میتواند مجاز تلقی شود که شورای امنیت سازمان ملل متحد نقض سیستماتیک و گسترده حقوق بشر را تشخیص دهد و آن را مغایر با صلح و امنیت بین المللی بداند که آن را به طور جدی تهدید میکند. بنابراین توسل به زوری که شامل تهدید به زور و یا استفاده از زور بدون مجوز رسمی شورای امنیت باشد، نقض صریح منشور سازمان ملل محسوب میگردد ماده ۵۱ منشور سازمان ملل متحد که توسل به قوای قهریه و اقدام زور گرایانه یک جانبه را در اعمال حق دفاع مشروع خواه به صورت فردی و یا دسته جمعی در مقابل حمله مسلحانه مجاز دانسته است. بنابراین اصل توسل به زور در روابط بین الملل در صورت نقض حاکمیت یا حقوق بشر توسط یکی از اعضای سازمان ملل را باید با حساسیت خاصی توسط سازمان ملل بکار گرفته شود تا موجب نقض حاکمیت و توسل یکجانبه استفاده از قدرت توسط کشورهای قویتر تلقی نشود در این مقاله قرار است به دو نوع جنگ بپردازیم و تاریخچه ی آن ها را بیان بداریم.